

UITSpraak

SGIM 2026-13

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen C, tandarts, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klager heeft bij formulier van 19 maart 2026 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat hij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing toegestuurd.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 19 maart 2026 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 15 mei 2026 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 27 mei 2026.
5. De hoorzitting heeft op 10 juli 2026 plaatsgevonden te Bunnik. Klager was ter zitting aanwezig, vergezeld door D. Verweerder was ter zitting aanwezig, vergezeld door E als zijn gemachtigde.

De klacht

Klager verwijt verweerder, zakelijk weergegeven, dat op 24 november 2025 een verkeerd element is geëxtraheerd. Klager stelt dat hij toestemming had gegeven voor de extractie van element 16, terwijl verweerder element 17 heeft geëxtraheerd. Klager stelt voorts dat onvoldoende informed consent is verkregen en dat de diagnostiek ontoereikend was. Als reactie op het verweer van verweerder heeft klager voorts aangevoerd dat zijn persoonlijke informatie onrechtmatig door verweerder is gebruikt.

Klager vordert een bedrag van € 25.000,- bestaande uit vergoeding voor medische en tandheelkundige kosten, pijn en lijden, emotionele en psychische schade en cosmetische/functionele schade.

Het verweer

Verweerder heeft in zijn verweerschrift en ter zitting, onder overlegging van een pleitnotitie, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer gevoerd.

Verweerder betwist dat een verkeerd element is geëxtraheerd. De extractie betrof element 17 en 36, waarvoor een duidelijke tandheelkundige indicatie bestond op basis van de pijnklachten van klager en een langdurige parodontale voorgeschiedenis. Reeds op 1 mei 2024 was de extractie van elementen 16, 17, 36 en 37 geadviseerd wegens extreme mobiliteit. Op 17 november 2025 meldde klager zich met ernstige pijnklachten; verweerder heeft onderzoek gedaan door middel van percussie- en koude/temperatuurproeven en heeft geconcludeerd dat de hoofdoorzaak van de pijn was gelegen in element 17. Verweerder heeft klager hierop geadviseerd elementen 17 en 36 te extraheren, waar klager mee in heeft gestemd. Een röntgenfoto was (aanvullende) diagnostiek was niet nodig, vanwege de voorgeschiedenis en reeds bestaande extreme parodontale mobiliteit. Op 24 november 2025 zijn deze twee elementen geëxtraheerd.

Met betrekking tot het delen van persoonlijke informatie betwist verweerder dat hij persoonlijke informatie van klager heeft gebruikt of ingebracht in de procedure.

Verweerder meent conform de medisch-professionele standaard te hebben gehandeld en verzoekt de Geschilleninstantie Mondzorg de klacht ongegrond te verklaren en het verzoek tot schadevergoeding af te wijzen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Bij de beantwoording van de vraag of is voldaan aan deze inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken, zoals deze aan de tandarts ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

De Geschilleninstantie is op basis van de feiten en omstandigheden, zoals die volgen uit het medisch dossier en de standpunten die door partijen naar voren zijn gebracht, van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerder medisch inhoudelijk gezien niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts.

Ten aanzien van de klacht dat een verkeerd element zou zijn geëxtraheerd, overweegt De Geschilleninstantie het volgende. Niet weersproken is dat verweerder zelfstandig onderzoek heeft gedaan naar de oorzaak van de pijnklachten van klager, door middel van percussie- en temperatuurproeven. Uit dit onderzoek, in combinatie met de bekende parodontale voorgeschiedenis van klager, bleek dat element 17 de voornaamste oorzaak was van de pijnklachten. Dat element 17 al geruime tijd ernstig parodontaal was aangedaan en in zeer slechte toestand verkeerde, blijkt uit het dossier. Er is mitsdien geen sprake van de extractie van een gezond of willekeurig element. Klager heeft ter zitting gesteld dat element 17 nooit mobiel is geweest, maar deze stelling vindt geen steun in het medisch dossier.

Met betrekking tot de vraag of een röntgenfoto had moeten worden gemaakt alvorens tot extractie over te gaan, overweegt De Geschilleninstantie dat de ingebrachte second opinion vermeldt dat het maken van een röntgenfoto behulpzaam had kunnen zijn. De Geschilleninstantie begrijpt dit standpunt, maar is van oordeel dat het achterwege laten van een aanvullende röntgenfoto in de gegeven omstandigheden – waarbij sprake was van extreme mobiliteit van het element en een bekende parodontale situatie – niet leidt tot de conclusie dat medisch onzorgvuldig is gehandeld. Het is conform de professionele standaard dat een tandarts bij een acuut pijnconsult zelfstandig onderzoek doet en zijn diagnose baseert op klinisch onderzoek in combinatie met de behandelhistorie. Een extra apicale röntgenfoto was onder deze omstandigheden niet noodzakelijk om tot een verantwoorde diagnose te komen.

Ten aanzien van het informed consent oordeelt De Geschilleninstantie dat niet is komen vast te staan dat verweerder zijn informatieplicht heeft geschonden. Uit het dossier blijkt dat klager meerdere malen is geïnformeerd over de slechte parodontale toestand van elementen 16 en 17 en dat hem extractie is geadviseerd. Op 17 november 2025 heeft verweerder klager opnieuw de situatie uitgelegd en geadviseerd elementen 17 en 36 te extraheren, zo volgt ook duidelijk uit het dossier. Klager heeft daarmee ingestemd. Dat daarmee niet (alle) pijnklachten waren verholpen en op een later moment ook element 16 is geëxtraheerd, doet aan het voorgaande niet af.

Voor zover klager klaagt over het gebruik van zijn persoonlijke informatie overweegt De Geschilleninstantie dat dit onderdeel geen deel uitmaakt van de initiële klacht zoals die bij SGIM is ingediend en mitsdien buiten de beoordeling blijft.

Dit betekent dat de klacht in alle onderdelen ongegrond is. Daarmee wordt niet toegekomen aan het beoordelen van de gevorderde schadevergoeding. Reeds daarom moet die worden afgewezen.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Bunnik, 10 juli 2026

Met verzenddatum, 19 augustus 2026